

VÁLTOZTASS AZ ÉLETEDEN! VÁLTOZTASS A VILÁGON!

ACTIVATED

ZENÉRE TÁNCOLNI

Lazíts és élvezd!

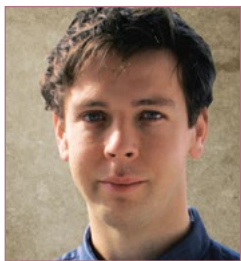
Változó tájak

Amikor a robotpilóta nem működik

Kisebb léptek, gyorsabb haladás

Ütemezés

A SZERKESZTŐ BEVEZETŐJE SZEMBENÉZNI AZ ISMERETLENNEL - EGYÜTT

A legtöbb emberhez hasonlóan, én is szeretem a kiszámíthatóságot. A változás azt jelenti, hogy az ember kilép az ismeretlenbe és elveszíti a rutin adta biztonságot, ami ez ijesztő lehet.

Úgy érezzük, hogy kiesik az irányítás a kezünkől. Ez is ijesztő. Még ha az ember alaposan felkészül is,

olyan sok tényező játszhat szerepet, hogy mindet képtelenség lenne irányítani.

„A változás mindig ajándékokkal érkezik,” írta Pritchett herceg, de biztos vagyok benne, hogy mindannyian elgondolkoztunk már azon, hogy vajon megéri-e az egész herce-hurca az ajándékokat és inkább lemondunk róluk, csakhogy elkerüljük a változás hozta kényelmetlenségeket. Persze nem mindig van választásunk, hiszen sokszor a változás jön, ha akarjuk, ha nem.

Amire rájöttem, hogy mindettől független a változás sokkal könnyebb, ha Isten mellettünk áll és nem vagyunk egyedül.

Isten mindent tud, beleértve a jövőt is. Olyan módon készít fel minket ezekre a változásokra, ahogy mi magunk nem lennénk képesek erre és mindent a javunkra fordít.¹ Őt sohasem lepik meg a kanyarok az útban vagy az események hirtelen fordulatai és egyedül Ő képes lépésről lépésre vezetni minket, akkor is, ha mi magunk nem látjuk, hogy éppen mi történik.

Isten tudja, mi történik. Tudva, hogy Teremtőnk mindent elvégez értünk² és a mi oldalunkon áll, nagyon sokat dobhat a magabiztosságunkon, függetlenül attól, hogy mi történik. „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”³

Talán az egyik legfontosabb dolog, amire rá kell jönnünk változások idején, hogy Isten feltétel nélkül szeret bennünket. Amikor a változás nehezünkre esik vagy akár fáj is, Isten mellettünk marad. Szeretete sohasem inog meg és mindig a javunkat akarja. Bár számtalan változáson és tapasztalaton megyünk keresztül, amelyek alakítják személyiségünket, Isten állandó és változatlan marad, mindig támogatni fog és mindig számíthatunk rá. Nincs Nála jobb barátunk és ez sohasem változik meg: „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.”⁴

Samuel Keating
Ügyvezető Szerkesztő

További léleképítő kiadványokkal kapcsolatban, kérjük írj az alábbi címek valamelyikére:

www.activated-europe.com

Activated Magazin

Pf. 949.

Budapest 1463

Hungary

Email: activated@activated.org

www.activated.org

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

SZERKESZTŐ
GRAFIKA

Samuel Keating
Gentian Suçi

© 2016 Activated. Minden jog fenntartva. Ha másképp nincs jelölve, az Activated magazinban szereplő minden szentírási idézet a Magyar Bibliatársulat vagy a Károli Gáspár által fordított változatból származik. (© a Magyarországi Református Egyház Kálvin János kiadója - 2000) Ez alól kivételt képeznek a JKBF rövidítéssel ellátott idézetek, amelyek a Jakab Királyi Bibliából, közvetlenül angol nyelvről lettek lefordítva.

A-HU-MG-AM-183-X

1. Róma 8:28

3. Róma 8:31

2. Lásd: Zsoltárok 138:8

4. Zsidók 13:8

VÁLTOZÓ

TÁJAK

ÍRTA: JOYCE SUTTIN

ÉPPEN HAZAFELÉ TARTOTTAM, AMIKOR ELFELEJTETTEM LEKANYARODNI EGY BIZONYOS HELYEN. Elég jól ismerem a környéket és már vagy ezerszer jártam abban a bizonyos utcában. Most mégis megdöbbenett az élelem táruoló változás.

Egy egész üzletsort dózeroltak le éppen és a gépek láthatólag egész héten át dolgoztak. A sarki üzletnek már nyoma sem volt, így nem csoda, hogy nem vettem észre, hogy hol kell lekanyarodnom. Fel sem tűnt, hogy mennyire megszoktam, hogy mindig ennél az épületnél kanyarodtam be.

A helyzet miatt átgondoltam életem tájait és azt, hogy mennyire nehéz kezelni a változásokat. Mindig is szerettem az ismert, jól bevált utakat. Szeretem, ha tudom az utat. Szeretem, ha csak szépen haladhatok előre, anélkül, hogy gondolkodnom kéne. Én bizony hálás vagyok az új technológiáknak, amik segítenek eligazodni az utakon, mert sokszor egyedül utazom, és nincs, aki megnézzé a térképet vagy figyelje az útjelző táblákat helyettem. Ugyanakkor a megszokás is navigációs rendszeré válhat.

Vidéken nőttem fel, így megtanultam a fák és dombok alapján tájékozódni az utcai lámpák és táblák helyett. Emiatt ritkán nézem meg őket, hacsak nem vagyok ismeretlen helyen, és inkább az ismerős táj alapján tájékozodom.

Előfordult már párszor az életben, hogy az életem a feje tetejére állt és emiatt lelki tájaim teljesen átrendeződtek. Kétségbeesetten kerestem valami kapaszkodót, valami ismerős látványt az új területen. Csak úgy voltam képes tovább evickélni, ha Istenre figyeltem és a Google térképhez hasonló szigorúsággal követtem utasításait: „10 méter múlva fordulj balra...”

Isten a megváltozott tájakon át is képes vezetni és hazanavigálni bennünket. Nem kell egyebet tennünk, mint kérni a segítségét és lépésekre bontott tervet kapunk cserébe. A változások rákényszerítenek, hogy kitörjünk a megszokott kerékvágásból és odafigyeljünk arra, hogy hová tartunk és elolvassuk az útjelző táblákat.

A fent említett utcában folyó bontási munkák eredményeként a környék elég rosszul néz ki, de a tervező tudja, hogy mit csinál. Valakinek a kezében ott a terv és idővel hálásak leszünk az új, szebb utcaképert. Fejlődni csak változások árán lehetséges. Addig is jobban kell figyelnem hazafelé tartva, hogy máskor ne vétsem el a kereszteződést. Többet nem szeretnék a „robotpilótámra” hagyatkozni.

JOYCE SUTTIN TANÁR ÉS ÍRÓ AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN. ■

ÚJRAKEZDÉS

ÍRTA: CHERYL MADISON

30 ÉV UTÁN, NÉHÁNY ÉVVEL EZELEŐTT, HAZAKÖLTÖZTÜNK KANADÁBA A FÉRJEMMEL.

Azokban az években úgy utaztam át a két amerikai kontinenst, hogy közben egyetlen egyszer sem tértem haza szülőhazámba.

Hazatérésem ennyi idő után igazi kulturális sokk volt, bár az is igaz, hogy gyorsan megszoktam, hogy egy olyan országban élek, ami üdvözlöi a diverzitást és a migránsokat, érkezzenek a világ bármelyik részéből, fajra és etnikumra való tekintet nélkül és rendkívül toleráns és türelmes az új kultúrát és nyelvet megismerni vágyók felé. Rájöttem, hogy a föld tele van olyan emberekkel, akik megpróbálnak új életet kezdeni, otthonra lenni, új nyelveket, mesterségeket tanulni és nulláról kezdeni. Ez a jelenség egyre gyakoribb mostanában, pedig Isten megadta nekünk az újrakezdésre

való képességet.

Miközben néhány leltre vártam a klinikán, beszélgetésbe elegyedtem egy roppant kedves radiológussal, aki elmesélte nekem történetét. A Szovjetunióban született és ott végezte el az orvosi egyetemet is. A kommunizmus bukását követően Izraelbe emigrált, ahol kiderült, hogy újra kellene járnia az orvosi egyetemet ahhoz, hogy praktizálhasson. Mivel minden vágya az volt, hogy gyerekorvos legyen, további nyolc kemény évet töltött tanulásal, majd ismét praktizálni kezdett. Az élet azonban nem úgy alakult családja és saját maga számára, ahogy szeretnék volna, így Kanadába emigráltak. Ott ismét kiderült, hogy további nyolc évet kell egyetemre járnia, hogy Kanadában is praktizálhasson. Akkor azonban úgy döntött, hogy inkább feladja orvosi karrierjét és radiológus lett, mivel addigra már saját gyerekei is voltak és nem akarta még egyszer

megismételni az egyetemet.

Miközben élettörténetét mesélte, egy kicsi keserőséget sem éreztem a hangján és egyáltalán nem panaszkodott. Felmérte a lehetőségeit, átírta a terveit és újrakezdte nulláról. Biztos vagyok benne, hogy életvidámsága és türelme nem megpróbáltatások nélkül született és kifejeztem neki mennyire nagyra értékeltem hozzáállását.

Bár nyilván nem irigylésre méltó, amikor valakinek élete derekán kell mindent újrakezdeni, ugyanakkor nagyon sok ember néz szembe hasonló helyzettel. Úgy tűnik, hogy kevés „egész életre garantált” címkével ellátott karrier létezik a világon és manapság egyre inkább szükség van a sokoldalúságra és az alkalmazkodóképességre. Hála Istennek, ezek olyan tulajdonságok, amelyeket Isten Igéje mindig is ajánlott számunkra, ahogy ez a következő részből egyértelműen kiderül:

1. Prédikátorok 3:1-7, 11, 14

2. Zsidók 11:10

3. Lásd: 1. Péter 1:3-4, 6-7

4. Zsidók 12:1-2

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, a mi ültettetett. Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek.

Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.

Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávolozásnak.

Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak.

Ideje van a szaggatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.

[Isten] Mindent szépen alkotott Isten a maga idejében. Az örökkévalóságot is az emberek szívébe helyezte, de úgy, hogy elejétől a végéig nem foghatják föl mindazt, amit Isten cselekszik. ... Isten azért cselekszi ezt így, hogy féljék őt.¹

A Biblia tele van olyan emberek történetével, akik karriert váltottak, hazát cseréltek vagy más útra tértek Isten közvetlen utasítására vagy az Igét követve. Az újrakezdés igazából annyira gyakori a Bibliában, hogy keresni kell azokat a szereplőket, akikkel ez ne történt volna meg. Ábrahámtól és Izsáktól kezdve, Józsefen, Mózesen és Eszteren át, egészen Rútig, Dánielig, Jézus tanítványaiig és Pál apostolig.

Miután egy olyan térségbe költöztem, ahol az emberek többsége első generációs bevándorló, eszembe jutott, hogy az újrakezdés mennyire sok embert érint manapság, ahogy a népek a körülöttünk tapasztalható változások hatására jobb lehetőségek után kutatnak. Inkább azt választják, hogy a jobb élet reményében saját maguk, gyerekeik és családjuk számára idegenek és vándorok lesznek a földön és nekivágnak az ismeretlennek, sokszor nagyon kevés anyagi és egyéb forrással a zsebükben, míg mások éppen családjukat vagy karrierjüket kénytelenek maguk mögött hagyni ennek érdekében. Ettől függetlenül mégis a szebb jövő reményében indulnak útnak, ami szerintük megéri a kockázatot és a kihívásokkal való szembenézést.

Keresztényként „az alapokkal bíró várost” várjuk, „melynek tervezője és építője Isten,”² így most „élő reményességünk van...”, a mi „romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan” örökségünkben. „Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszorodtatok különféle kísértések között,” de ezek a megpróbáltatások megmutatják, hogy hitünk igaz-e.³

Az újrakezdés ma sem tűnik egyszerű feladatnak, és az ezzel járó kihívások néha egyenesen teljesíthetetlennek látszanak. Látva azonban, hogy mások képesek voltak tűzön-vízen áthatolva leküzdeni körülményeiket, saját önbizalmunk is megerősödik és láthatjuk, hogy Isten soha nem helyez bennünket olyan helyzetbe, ahol nincs lehetőségünk a növekedésre, hogy „félretéve minden akadályt és a megkörményező bűnt, kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdőteret, nézván a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra.”⁴

CHERYL MADISON
KAPCSOLATSZERVEZÉSI
TANÁCSADÓ KANADÁBAN. ■

AZ ÚT, AMIN JÁRSZ

ÍRTA: MARA HODLER

KÖRÜLBELÜL 13 ÉVVEL EZELŐTT A FÉRJEM SAM és én az Alberta megyei Calgary-ból a Winnipeg megyei Manitoba utaztunk Kanadában. Felpakoltuk az autót és nekivágtunk az útnak. Jól megterveztük az utazást. Minden gondosan becsomagoltunk és elrendeztünk. Megterveztük az útvonalat és kiszámoltuk, hogy mennyi időbe fog telni. Kiszámoltuk, hogy mennyi pénzt költünk majd üzemanyagra, evésre, szállásra és egyebekre. Ez volt az első hosszú utunk kisbabával, így biztosak akartunk lenni abban, hogy mindenünk megvan, amire szükségünk lehet. A szándékunk az volt, hogy mindenképp megérkezzünk Winnipegbe.

Indulásunk napján korán keltünk, hogy időben el tudjunk indulni. Csúpan egy problémával nem számoltunk: Nem kelet felé vágtunk neki az útnak, ahogy terveztük. Amikor rátértünk az országutra megszokásból nyugat felé in-

dultunk el. Idővel az ellenkező irányban fekvő Banff városát jelző táblák felhívták a figyelmünket arra, hogy rossz irányba megyünk. Amint rájöttünk a hibára megfordultunk és elindultunk, immár a helyes irányba. Nem sokkal a tervezett idő után meg is érkeztünk Winnipegbe.

Nem arról van szó, hogy Sam és én rosszul tájékozódnánk, de nem mindig a szándék az ami számít. Sokszor attól függ, hogy hol kötsz ki, hogy éppen milyen úton jársz. Eszünk ágában sem volt Banffba menni. Sőt, egyetlen célunk az volt, hogy Winnipegbe érjünk, de ha az első útvonalat nem módosítjuk, mégis Banffban kötöttünk volna ki.

A tetteink minden esetben felülírják a szándékainkat. Az életünk tetteink, nem pedig szándékaink, álmaink vagy vágyaink összege. A tanulság egyszerű: ne foglalkozunk annyit a szándékainkkal. Ehelyett figyeljük az utat, amin éppen járunk.

Ha máshol akarunk kilyukadni, másik

utat kell választanunk. Vedd észre a kapcsolatot a döntéseid és az életed között és ez alapján módosítsd az útvonalat! Ezt mindannyiunknak meg kell tenni időről időre. Isten megadta nekünk a szabad választás lehetőségét, hogy eldönthessük, melyik úton akarunk utazni.

A legtöbbször inkább arról van szó, hogy nem vesszük észre, hogy egy-egy döntés, ha egyáltalán felfogjuk, hogy döntésről van szó, távolabb visz a célunktól. Amikor felfedezzük az összefüggést, könnyebben tudunk irányt váltani és arra navigálni, ahová menni akarunk.

MARA HODLER A KÖZEL-KELETEN ÉS KELET-AFRIKÁBAN VÉGZETT MISSZIÓS SZOLGÁLATOT. JELENLEG TEXAS ÁLLAMBAN ÉL FÉRJÉVEL ÉS GYERMEKEIVEL ÉS EGY KIS CSALÁDI VÁLLALKOZÁST VEZET. ■

Kibékülni Joval

ÍRTA: ANNA PERLINI

GYEREKKOROM EGYIK KEDVENC KÖNYVE LOUISA MAY ALCOTT KISASSZONYOK CÍMŰ MŰVE VOLT. A regény négy testvér, Meg, Jo, Beth és Amy March életét követi nyomon egészen gyerekkoruktól felnőtt nővé válásukig. Sok hasonlóságot találtam saját életemben, hiszen nekem is több nővérem van és ráadásul a legfiatalabb, aki koraszülöttként volt, nagyon emlékeztetett a kedves és törekeny Jora. Azonnal megszerettem Jot és érzelmek által erősen fűtött természetét, fiús szokásait, az olvasás szeretetét és a házassággal szembeni kezdeti ellenszenvét. Ő volt az én titkos példaképem.

A Kisasszonyok olasz fordításában a regény két részből áll. Az első a testvérek gyerekkoráról, a második pedig felnőtt éveikről szól. Amikor a második részt olvastam csalódottságom kimondhatatlan volt. Mi történt az én Jommal? Fogta magát és férjhez ment és még gyerekeket is szült! Na, azt már nem! Félredobtam a könyvet és vele együtt Jot is.

Közben teltek az évek és persze én is férjhez mentem és gyerekeket szültem. Mára pedig már unokáim is vannak. Amikor legutóbb meglátogattam a szüleimet megtaláltam

a porlepte régi könyvet a padláson és feltolultak bennem az izgalommal és csalódottsággal vegyes érzelmek. Mindettől függetlenül levittem a könyvet és hosszú évek után újraolvastam. Mire az utolsó oldalra értem megbékéltem Joval és már nem éreztem árulásnak döntéseit. Megértettem, hogy attól, mert kissé át kellett alakítania terveit, még igaz maradt önmagához és eszméihez és a szíve az évek múlásával még inkább tele volt étellel.

Ekkor rájöttem, hogy a felnőtté válás nemcsak elkerülhetetlen, de jó dolog is. Ahogy valaki nagyon bölcsen megjegyezte: „Az időződés nem annyira rossz, ha belegondolunk a másik alternatívába.“ Minden életrészesnek megvan a maga szépsége, eredetisége, a maga kihívásaival és jutalmaival. Az biztos, hogy lehetséges alapvető értékeink és álmaink elvesztése nélkül is felnőni, függetlenül attól, hogy mit hoz utunkba az élet. Még ha időnként szem elől is vesszük őket, attól még ott vannak, készen arra, hogy ismét előbukkanjanak.

ANNA PERLINI A PER UN MONDO MIGLIORE,¹ A BALKÁN TERÜLETÉN 1995 ÓTA AKTÍV HUMANITÁRIUS SZERVEZET TÁRSALAPÍTÓJA. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ÍRTA: ROSANE PEREIRA

ZENÉRE TÁNCOLNI

SOKAT TANULHATUNK A VÁLTOZÁSOK KEZELÉSÉRŐL A HEGEDŰS A HÁZTETŐN CÍMŰ ISMERT MUSICALBŐL.¹ A történet a XX. század kezdetén játszódik és egy szegény és vallási üldöztetést szenvedő, dél-oroszországi zsidó családról szól. Tevje, az apa, panaszkodik, hogy öt lánya van, fia viszont egy se, ami nem ideális megoszlás a nemek között egy falusi gazdaságban. A helyzetet rontja, hogy három idősebb lánya olyan férjet választ magának, akiket ő nem szívesen fogad, az egyik ráadásul egy „ortodox” hitetlen. A történet folyamán valahányszor változás van a levegőben, megjelenik egy hegedűs a háztetőn.

A történet végén a család az egész helyi zsidó közösséggel együtt kénytelen elhagyni otthonát a tél kellős közepén, hogy a világ távoli szegletében élő rokonaiknál keressenek menedéket. Tevje kénytelen eladni öreg, sérült lovát és így kézzel tolja kevéske vagyonát tartalmazó szekérét, miközben felesége és lányai szintén gyalog követik. A hegedűs ismét megjelenik és vígan húzza hangszerét. Először Tevje elutasítja a látomást, majd hogyanem megátkozza, de néhány pillanat múlva öröme visszatér, és újult erővel, a hegedűsöz ütemére folytatja útját.

1. Zene: Jerry Bock, szöveg: Sheldon Harnick

2. János 16:33

A film tanulsága minden koron és helyen túlmutat. A változások sokkal könnyebben kezelhetők, ha ellenállás helyett elfogadjuk őket. Az életünk tele van akadályokkal és üldöztetéssel. Sok kihívással vagyunk kénytelenek szembenézni a kapcsolatainkban, karrierünkben, családi életünkben, egészségünk terén, erőben és még sorolhatnánk.

A házasság és a családalapítás alapaiban változtatja meg az életünket. Amikor megházasodunk, saját magunk mellett a párunkra, az ő igényeire és preferenciáira is gondolnunk kell, törődnünk kell vele és újra és újra megbocsátani neki, ha szükséges. A gyerekek érkezésével fel kell adnunk személyes vágyainkat, hogy pelenkákra, alváshiányra és aggodalomra cseréljük őket.

A régi brazil közmondáshoz híven azonban „muszáj a zenére táncolnunk.” Pálnak a Rómabeliekhez írt levelében ezt olvassuk: „Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghöz, amely majd megjelenik nekünk.” Jézus pedig ezt mondta: „A világon nyomorúságotok van, de biztatok: én legyőztem a világot.”²

ROSANE PEREIRA ANGOL TANÁR ÉS ÍRÓ ÉS BRAZÍLIÁBAN, RIO DE JANEIRO-BAN ÉL, A FAMILY INTERNATIONAL TAGJA. ■

ELŐRÖL?

ÍRTA: VICTORIA OLIVETTA

TIZENKÉT ÉVEN ÁT DOLGOZTAM SZABADÚSZÓKÉNT EGY OLYAN PROJEKT SZÁMÁRA, ami fontos volt számomra. Bizonyos változások miatt azonban a projektet le kellett zárni. Szinte érezhető az űr a gyomromban, miközben próbálok kitalálni, hogy hogyan tovább.

Őszinte leszek: még nem tudom.

Néhány dolgot azonban már most is tudok:

Csaknem négy évvel ezelőtt a társasházunk közös képviselője nyugdíjba vonult, így állása megüresedett. A lakók végül egy külsőt bízta meg a ház ügyeinek intézésével, de rövid idő után rájöttünk, hogy nem voltunk elégedettek a munkájával. Mivel hirtelen nem találtunk senkit, aki átvehetné a helyét, ideiglenesen elvállaltam a ház vezetését, mivel éppen nem volt állásom.

Még egy közös képviselői tanfolyamot is elvégeztem. Elsőre kicsit ijesztő volt 52 évesen új karrierbe kezdeni, és időnként azt kérdeztem magamtól, hogy mégis mit csináljak, de végül nagyon megszerettem a munkát.

Tavaly lehetőségem adódott, hogy a dietetika területén dolgozzak. Így ismét új dolgokat tanultam és ismét keményen dolgoztam, hogy második karrieremben is sikeres legyek. Most pedig nemcsak az egészségük vagy jó fizikai állapotuk terén segíték az embereknek, hanem lelkileg is. Imádkozom értük, bátorítom őket és megpróbálok az ő helyzetükbe képzelni magam, hogy jobban megértsem őket.

Az elmúlt néhány hónapban így két munkám is volt, plusz ott volt még a szabadúszós tevékenység is, így sokat

tanultam a szervezés és időbeosztás terén, illetve megtanultam Isten útmutatását keresni az egyszerű dolgokban.

Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer itt kötök ki, de éreztem, hogy az Úr áll mögöttem és hogy követnem kell a vezetését. Így most, amikor az a rossz érzés megjelent a gyomromban, emlékeztettem magam, hogy milyen sok lehetőséget adott korábban az Úr és, hogy mindig egyre jobb ajtókat nyitott számomra.

Nem tudom, hogy sikerül-e megvalósítani minden célomat, de most már nem aggódom, mert tudom, hogy ki van velem próbálkozás közben.

VICTORIA OLIVETTA A FAMILY INTERNATIONAL TAGJA ARGENTÍNÁBAN. ■

KISEBB LÉPTEK, GYORSABB HALADÁS

ÍRTA: JESSIE RICHARDS

NÉHÁNY ÉVVEL EZELŐTT elkezdtem kocogni és azóta próbálok nem kihagyni az edzéseket. Elég rövid idő alatt sikerült jelentősen növelnem a távot és egész jó időket futottam, de aztán elértem egy bizonyos határt, ahonnan egyszerűen nem tudtam továbblépni. Nem tudtam növelni a kitartásom, a sebességgel pedig még inkább meggyűlt a bajom.

Aztán egy alkalommal egy barátal futottam együtt, aki évek óta üztem már a sportot és nagyon jó formában volt. Megkértem, hogy mondjon véleményét az edzéstervemről.

„Ha csökkented a lépéseid távolságát felgyorsul az ütemed, aminek kö-

vetkeztében tovább kitart az energiád és a sebességed is nőni fog.“

Ez eddig nem jutott eszembe. Eddig nem figyeltem a mozgásomra, csak hagytam, hogy a testem irányítson. Amikor elkezdtem figyelni a lépéseimre, rájöttem, hogy nem kellett erőlködnöm azon, hogy gyorsabb legyek, csak úgy magától megtörtént. A változás nem volt drámai mértékű, de elég volt arra, hogy lássam a fejlődést.

Mára egyértelműen látható a fejlődés. Nem lihegek annyira, több az energiám és gyorsabb is vagyok. Ma reggel végigfutottam azt az útvonalat, ahol a felfedezést tettem és

az időm jelentősen javult, anélkül, hogy tudatosan próbálkoztam volna. És ami ennél is jobb, nem éreztem kifacsarva magam és egyáltalán nem fulladtam ki. Teljesen el tudtam lazulni és az egész távot élveztem, elejétől a végéig. Sőt, azt éreztem, hogy nyugodtan futhatnék tovább is.

Egyik reggel, nem sokkal a felfedezés után, imádkozás közben az jutott eszembe, hogy ezt az elvet az élet más területein is ki lehetne próbálni. Gyakorlatias és hatékony embernek tartom magam, de elismerem, hogy jellemző rám a halogatás. Nem arról van szó, hogy lusta lennék. Nincs bajom a kemény munkával és kevés

Az ember nem képes kikényszeríteni a lelki fejlődést. Nem saját erőnkéből történik, hanem akkor, ha közel maradunk Jézushoz, az Ő Igéjében élünk, magunkba szívjuk a szeretetét és betöltekezünk a Lelkével, szívből kommunikálva Vele.

– Virginia Brandt Berg (1886–1968)

Az élet napi területeinek szervezettsége és kis projektjeink befejezése nagyon fontos lépés a nagy célok elérésében. Ha nem vagyunk képesek megbirkózni a kis dolgokkal, hogyan tudnánk a nagyon dolgokra összpontosítani?

– Joyce Meyer (sz. 1943)

A nagy dolgok nem impulzusok alapján jönnek létre, hanem sok apró dolog együtthatásaként.

– Vincent van Gogh (1853–1890)

Boldog, aki minden nap halad és fejlődik, és aki nem azzal törődik, amit tegnap tett, hanem azzal, hogy ma mit vihet véghez. – Jeromos (cirka 347-420)

dolog van, amit jobban szeretek, mint amikor befejezek egy projektet, ugyanakkor mégis nehezen veszem rá magam, hogy belekezdjek egy hosszú távú feladatba és a végén gyakran nagyon kell igyekeznem, hogy tartani tudjam a határidőt.

Nem olyan régen rájöttem, hogy ez miért van így. Azt gondoltam, hogy a nagy projekteknél nagy lépésekkel kell haladni. Jézus azonban megmutatta, hogy ha a futásban tanultakat a munkámra is alkalmazom, kiderül, hogy kis lépésekkel sokkal hatékonyabban tudok haladni, gyorsabb leszek és rövidebb idő tudom elvégezni ugyanazt a feladatot, rá-

adásul anélkül, hogy kifulladnék a végére.

Ma már nem várok arra, hogy legyen hét teljes napom mielőtt belevágok egy hétnapos projektbe. Ha találok két órát ma, akkor azt az időt felhasználom, hogy elinduljak, kis lépésekkel. Aztán másnap megint haladok vele egy kicsit, kis lépésekkel, majd utána megint egy kicsit. Így módon úgy érek egy-egy projekt végére, ami korábban fárasztónak tűnt volna, hogy nem kell egyszerre sok időt töltenem vele. És még csak nem is érzem úgy magam, mint aki lefutott egy maratont. A feladatot azért tudtam teljesíteni, mert apránként végeztem

el. És ráadásul még levegőhöz is jutok közben. Nem érzem azt, hogy kétségbeesetten próbálnám utolérni magam. Nem küzdök a mérőföldért. Azt tanulom, hogy néha sokkal jobb és tartósabb eredményt érünk el, ha egy nagy drámai lépés helyett sok kicsit teszünk. Kis lépésekkel gyorsabban haladunk.

JESSIE RICHARDS 2001 ÉS 2012 KÖZÖTT RÉSZT VETT AZ ACTIVATED MAGAZIN SZERKESZTÉSÉBEN ÉS SZÁMOS ANYAGOT ÍRT ÉS SZERKESZTETT MÁS KERESZTÉNY PUBLIKÁCIÓK ÉS WEBOLDALAK SZÁMÁRA IS. ■

A VÁLTOZÁS ELFOGADÁSA

ÍRTA: PETER AMSTERDAM

AMIKOR AZ EMBER SOK ESEMÉNYT ÉS VÁLTOZÁST TAPASZTALT, bizonytalanra válhat, esetleg aggódni, netán félni kezd, vagy elkeseredik, azon tanakodva, hogy hogyan fogja átvészelni mindezt vagy, hogy mit hoz a jövő.

Az, hogy bízunk Istenben, még nem garantálja, hogy könnyedén vesszük a változásokat, vagy a nehézségek

gyorsan elmúlnak, de abban biztosak lehetünk, hogy Istennel az oldalunkon lehetőséget adunk Neki, hogy a javunkra dolgozzon és az eredmény gyümölcsöző legyen az életünkben.

Az átmenet egy új helyzetbe Isten tervének része is lehet, ami által oda terel bennünket, ahol szeretné, hogy legyünk. Bár lehet, hogy nehéz elfogadni, ha Isten arra kér, hogy változz vagy változtass, vagy a változó körülmények téged is érintenek, lehet, hogy ezzel Isten azt próbálja üzeni neked, hogy valami jobbat tartogat számodra. A változó körülmények új kihívásokat hoznak magukkal, amik általában személyes növekedést tesznek lehetővé. Az új helyzet vákuumot teremthet az új lehetőségek számára, amik egyébként nem jöttek volna létre.

Az új helyzet új módokat nyithat Isten előtt arra, hogy dolgozzon az életedben. Lehet, hogy elsőre nem látod meg a változás pozitív hatásait az életedben vagy a munkádban. Sőt, először lehet, hogy egyáltalán nem látod ezeket pozitívnak. Amikor azonban a változás új útra térít, új tapasztalatokhoz, növekedéshez és új

gyümölcsökhöz is vezethet, amiket a régi, kikaposított úton nem tudtál volna elérni.

Amikor elfogadod a változást, képessé válsz arra, hogy reagálj a jövőben nyíló lehetőségekre. Ezek a lehetőségek pedig azért adódtak, mert a hited megnyitotta előttük az utat, azáltal, hogy elengedted a régit és elindultál az Isten által mutatott irányba. A változáshoz hitre van szükség. Harcolnod kell a félelem és a bizonytalanság érzése ellen. Ez időnként intenzív harcot jelent. Ugyanakkor megéri, mert csak így fedezheted fel, hogy mit tartogat számodra Isten. Ne felejtse el, hogy míg mi hitben járunk, Ő látásban! Fogd hát meg Isten kezét és engeddd, hogy lépésről lépésre vezessen

1. Lásd: Filippi 1:6

2. Ézsaiás 30:21

téged a jövőbe!

Még ha néha úgy tűnik, hogy a dolgok lassan haladnak előre és nem tűnnek ígéretesnek, Istennek mindig van terve azokkal a dolgokkal, amiket az életünkbe hoz. Miközben új helyzetekbe lépsz, valószínűleg a körülötted lévő világot is új szemmel, más perspektívából fogod szemlélni és ezáltal jobban megérted a múltadat és a jelent és talán azt is megérted, hogy mit tartogat a jövő.

A nagy változások idején bátorító tudni, hogy a Nagy Pásztor vigyáz rád és gondoskodik rólad. Én megpróbálok úgy nézni a jövőt, mint egy egész kartonnyi meglepetést, amiket egyenként ismerek meg az út során, miközben egyre többet tanulok saját magamról és Isten tervéről az életemre.

Hiszem, hogy egy napon visszatekintve mindannyian boldogsággal látjuk majd, hogy az apró, bizonytalan lépések, amiket utunk során tettünk, hogyan alakultak magabiztos és nagy lépésekké. Ehhez tapasztalat szükséges és persze az, hogy Jézusra támaszkodjunk. Ez abból a pozitív hozzáállásból ered, ami tudja, hogy, aki elkezdte bennünk a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjái.¹

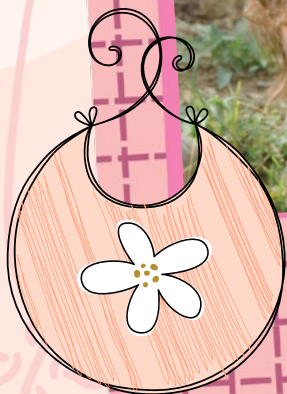
Hiszem, hogy Jézussal az oldalunkon bármivel képesek vagyunk megküzdeni, ami utunkba kerül és

minden kihívást hittel, kegyelemmel és optimizmussal tudunk kezelni. Az Isten által hozott változások pedig nemcsak az életünket képesek átformálni, de bizonyos rejtett vagy részben használaton kívüli tulajdonságokat vagy képességeket is felébreszthet. Isten mindannyiunkon dolgozik még és ami ma értéktelennek tűnik számunkra, egy nagyon is értékes kincsé válhat holnapra. Minden nehézségnek, amin ma keresztülmegyünk, megvan az oka és jelentősége és minden változás céllal történik.

Ha aggódsz vagy felindult vagy az életedben tapasztalt változások miatt és azonosulni tudsz az általam leírtakkal, ne add fel! Fogadd el a változást, amit Isten hoz az életedbe, tudva, hogy Ő veled van! Ha szeretnél Istennek tetszeni, akkor Ő vezetni fog téged és válaszol az imáidra.

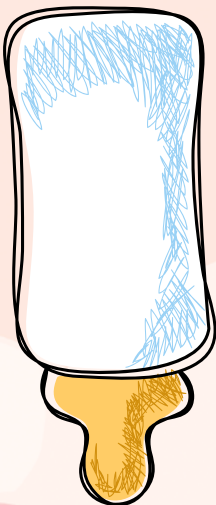
Tudhatod, hogy a „füled meghallja a mögötted kiáltó szót, amikor jobbra vagy balra letérnétik: Ez az út, ezen járjatok!”² Ez a hang nem nagy cserben! Ez nem optimizmus, hanem Isten ígérete!

PETER AMSTERDAM ÉS FELESÉGE,
MARIA FONTAINE A FAMILY
INTERNATIONAL KERESZTÉNY
HITKÖZÖSSÉG VEZETŐI. ■

FENÉKIG!

ÍRTA: JENNIFER MCGINLEY

NEM OLYAN RÉGEN KÉTGYEREKES ANYUKA LETTEM. Egy új családtag érkezése rengeteg új érzéssel, örömmel és tapasztalattal jár együtt. A legújabb kihívás, amivel meg kell küzdenem, hogy felkészüljek a munkába való visszatérésre és erre előkészítsem három hónapos kislányomat. Az első lányom (aki most már négy éves), sohasem kedvelte a cumisüveget és a másodiknál sem más a helyzet. Minden próbálkozás alkalmával elkeseredek és ráadásul azért is rosszul érzem magam, hogy ki kell öntenem a drága tejet.

Miközben az értékes tápanyag lecsurog a lefolyóba, azt kívánom, hogy bárcsak megértené, hogy mindezt az ő érdekében teszem. Bárcsak megértené, hogy ez a tej is éppen olyan jó, mint az előző, csak éppen a csomagolása más. Nem olyan meleg, puha és vigasztaló érzés, de tökéletesen megfelel az ő szükségleteinek. Bárcsak megértené, hogy nem kiakasztani akarom őt vagy visszatartani tőle, amit szeret, vagy, hogy nem értem, hogy éhes és frusztrált. Azért teszem, mert szeretem, és azt akarom, hogy képes legyen

kezelné a hamarosan beköszöntő változásokat, amik életének következő szakaszát jelölik.

Ahogy közeledik az első munkanap új munkahelyemen, úgy nő rajtam a stressz. Egyik este a mosdó fölött állva az eltelt hat hónapon gondolkodtam és, hogy mennyi minden változott a családban. Kicsit több, mint egy évvel ezelőtt a férjemmel és két közeli barátal egy sikeres vállalkozást indítottunk. Úgy döntöttünk, hogy várunk a második gyerekkel, hogy teljes figyelmünket a vállalkozásnak szentelhessük. A munkánk és munkatársaink nagyon sok örömet hoztak az életünkbe. Egy álom vált valóra és nagy reményekkel néztünk a jövő elébe. Amikor a vállalkozás végre beindult, úgy gondoltuk, hogy egy időre lassítunk, hogy a családjunkra koncentrálhassunk.

A második év vége előtt azonban egy nézeteltérésünk támadt egyik üzlettársunkkal egy elvi kérdésben. Hirtelen mindhárman elvesztettük teljes befektetésünket, sőt, még annál is többet. Nagy szívfájdalom volt ez számunkra, ami több területre is kihatott.

Nagyot sóhajtottam, amikor felocsúdtam a visszaemlékezésből és lenyeltem a torkomban összegyűlt gombócot. Miért kellett így történnie? Miért vagyok most olyan helyzetben, hogy kénytelen vagyok ilyen hamar otthagyni a kisbabámat? Miért okozott ez a személy ekkora fájdalmat nekünk? Minden év új kihívásokkal érkezik, ami próbára teszi kitarításunkat, de ez az ideje mindent visz. Mikor tudok végre levegőhöz jutni?

Az agyam abban a pillanatban biztos, hogy nem a lelkemre összpontosított, mégis hirtelen egy gondolat villant elém, mintha zavaros gondolataim közé valaki beinjektált volna a választ. A megpróbáltatás amin a kisbabámmal most keresztülmegegyek éppen olyan, mint ahogy Isten tesz velünk az életünkben. Ő is csak a javunkat akarja, de néha a dolgok, amiket beenged az életünkbe, egyáltalán nem tűnnek jónak. Néha az utunkba kerülő dolgok furcsák, ismeretlenek és kényelmetlenek. Nem látunk a furcsa és nagy valami mögé és úgy érezzük, hogy elvesztettük a melegséget és közelséget, amihez eddig hozzászoktunk.

A kisbabámhoz hasonlóan az én lelkem is sírt, nem érte, hogy miféle jó jöhet ki ebből a helyzetből. Hála Istennek az én Mennyei Atyám mindent tud, mindenható és soha nem mond le rólam, még a leggyengébb pillana-

tomban sem. Gyengéden súgja a fülembé, miközben letörli könnyeimet: „Nem tartom vissza tőled, amire szükséged van. Tudom, hogy nehéznek tűnik és kétségbe vagy esve, de drága gyermekem, tudom, hogy mire van szükséged az életed következő szakaszában. Szeretnék ellátni azokkal a képességekkel, amikre szükséged lesz, és ha bízol Bennem és elfogadod, amit ajánlok neked, hamarosan látni fogod, hogy éppen úgy ellátlak, mint eddig. Azonban a tapasztalat által bölcsőbb leszel és készen állsz majd arra a jövőre, amit tartogatok számodra.“

Mennyire fájhat a mi Atyánknak, amikor nem bízunk Benne és hagyjuk kárba veszni drága ajándékait, és amikor a segítségére ellenállással és hangos tiltakozással válaszolunk. Vajon mennyiszor fordult elő, hogy nekem szánt ajándékát hagytam tovasuhanni vagy nem használtam ki teljesen? Mindez a jóság az enyém lehetne, ha bízni tudnék és teljesíteném Isten vágyait, elfogadnám a változásokat és kicsit megerőltetném magam.

Tovább gondolva mindezeket több eset is eszembe jutott a múltból, amikor szomorúságban, igazságtalanságban volt részem, vagy olyan kihívásokkal álltam szemben, amik túl nehéznek tűntek. Idővel rájöttem, hogy ezek mind ugródeszkák voltak. Új helyekre, új emberekhez és tapasztalatokhoz vezettek, amik egytől egyig örömet, beteljesedést és új képességeket eredményeztek, amiket a később adódó lehetőségek során remekül tudtam alkalmazni. Ezen drámák és traumák nélkül nem lenne birtokomban az a hit és bizalom, ami a mostani életmegváltoztató helyzethez szükséges.

Rendben Atyám, melegítsük fel azt a tejet! Bízom Benned! Fenéig!

JENNIFER MCGINLEY MŰVÉSZ ÉS TANÁR ÉS JELENLEG ALBÁNIÁBAN ÉL A CSALÁDJÁVAL. ■

JÉZUSTÓL SZERETETTEL

A MINDENNAPOS FEJLŐDÉS TITKA

Úgy biztosíthatod leginkább, hogy mindennap fejlődj, ha mindennap teszel egy lépést előre. Tégy egy lépést a helyes irányba egy olyan területen, amin éppen dolgozol. Ne elégedj meg azzal, hogy csak vegetálsz és egy helyben topogsz. Rázd fel magad és lépj ki valami új felé! Próbálj ki valami újat, tegyél valami újat!

Minden nap újdonságokat és új kihívásokat hozhat, ha hűségesen törődsz a lelkiiddel. Ha unatkozol vagy úgy érzed, hogy stagnálsz vagy leragadtál valahol, akkor itt az ideje kitörni! Nézz körül: Van valaki, akivel régen beszéltél? Van valami új az Igében, amit szeretnék mutatni neked? Mindig tehetsz valamit a fejlődés és tanulás érdekében.

